

Splošni pregled

Bulgarska Sbirka naznanja v 6. broju tekočega (XI.) letnika Aškerc v „Četrtri zbornik poezij“. Izvestitelj H. H. piše: „G. Aškerc, slovenski pesnik, avtor cele vrste pesniških del, potnih beležk in prekrasne, globoke refleksije polne lirčne drame „Zlatorog“, nam podaje novo zbirko stihov, ki so posebne važnosti za nas Bolgare. V tem krasnem izdanju je med drugim en ciklus 13 pesmi pod naslovom „Rapsodije bolgarskega goslarja“, kjer so sijajno očrtani dogodki naše vstaje . . . Treba da zahvalimo dičnega slovenskega pisatelja za iskreno sočuvstvo, s katerim je spesnil epopejo bolgarske vstaje. Gosp. Aškerc pozna, to se vidi, dobro povest našega narodnega vstajenja izza dobe vstaje. Nadejamo se, da se bodo naši mladi pesniki zainteresovali za te poezije in jih skoro prevedli za bolgarske čitatelje.“

Dr. —ič.

Slavjanski Věk, Vergunova smotra, ima v broju 81. prevode Gregorčičevih pesmi „Njega ni“ (Nět je go) in „Naša zvezda“, Kastelčeve „V somraku“ (V sumerki) in Aškercvega „Izleta“.

Dr. —ič.

Jugoslovanski dijaški kongres in jugoslovanska umetniška razstava v Belgradu. V dneh 18., 19. in 20. septembra t. l. bo v Belgradu jugoslovanski dijaški kongres, obenem pa se otvori tudi jugoslovanska umetniška razstava. Ker se bo tedaj vršilo tudi kronanje kralja Petra I., je pričakovati, da bode prestolica kraljestva srbskega tiste dni prenapolnjena slovanskih gostov. Naj bi pognale pri tem bratskem sestanku nove kali medsebojne ljubezni, odprle se po medsebojni izpodbui jugoslovanski umetnosti nove perspektive! —

Družba sv. Mohorja je letos, kar se tiče števila udov, krasno napredovala. Šteje jih namreč 84.598, za 8540 več nego lani. Posebno veselo znamenje je dejstvo, da se je število udov pomnožilo celo na Koroškem, kjer slovenska stvar sicer tako propada. Dokler bode ljudstvo čitalo slovenske knjige, tudi na Koroškem še ni vse izgubljeno! — Še par let tak napredek in ponosno število 100.000 udov, ki se ga po tihem že dolgo želi marsikatero rodoljubno srce, bo doseženo! —

Čop knjižničar v Celovcu? Ni ravno bogsigavedi kako važno, a napaka je napaka, četudi vmanj važnih stvarih, in treba jo je izpraviti. Zlasti pa je napaka neprilčna v šolski knjigi, iz katere se mladina poučuje, kajti na ta način se napaka neizmerno hitro razširja. — Tako neprilčno napako je čitati na 201. strani slovenske slovstvene čitanke v temle besedilu: „Po dovršenih naukih je postal (Čop) leta 1820. humanitetni profesor na Reki, a dve leti pozneje v Lvovu, kjer je naposled bil začasni profesor grščine in latinščine na vseučilišču. Odondod je prišel za knjižničarja v Celovec (1823), dobil potem mesto profesorja poetike na ljubljanski gimnaziji (1827), a črez dve leti je postal knjižničar licejske knjižnice v Ljubljani.“

Da se ta kriva trditev ne širi dalje, se mi zdi umestno dotične razmere nekoliko pojasniti.

Kot drugoletnik v teologiji je vložil Čop dne 5. septembra 1819 prošnjo za učno mesto nemščine na liceju v Zadru na podlagi konkurza z dne 2. septembra 1819. Nato je dobil 25. aprila 1820 obvestilo, da se je zadrsko mesto podelilo drugemu soproslcu, njemu pa da se je z najvišjim odlokom z dne